

Uvod

Ideja Evropskog ujedinjenja je stara, svoje korjene vuče još u vremenima daleko prije Drugog svjetskog rata. Ozbiljne, realne i miroljubive ideje o saradnji evropskih zemalja, oslobođene hegemonističkih želja, nastale su nakon bolnih i stravičnih Francusko - pruskih ratova 1870. godine i Prvog svjetskog rata 1914-1918. Vijekovima razjedinjen "stari kontinent", poprište velikih svjetskih sukoba i ratova bio je pogodno tlo za istinske akcije i napore za evropsko ujedinjenje¹. Nakon završenog Prvog svjetskog rata, a po ugledu na stvaranje u uspješno funkcionisanje SAD, osnivač panevropskog pokreta, Austrijanac Kalergi predložio je 1923. godine obrazovanje Sjedinjenih Evropskih Država. Šest godina kasnije, 1929. godine, francuski ministar spoljnih poslova Aristide Briand zajedno sa njemačkim ministrom Gustavom Stresemannom na zasjedanju skupštine Lige naroda u Ženevi predložio je stvaranje Evropske Unije kojom se predviđa bliža saradnja evropskih država uz njihov neosporan suverenitet. Trebalo je da Evropa još jedanput bude razorena, na ivici ekonomske propasti ne samo kod pobjeđenih država, već i kod pobjednika, da bi ideje o ujedinjenju ponovo oživjele.